

Súd: Najvyšší správny súd Slovenskej republiky
Spisová značka: 4Stk/17/2022
Identifikačné číslo spisu: 2020200264
Dátum vydania rozhodnutia: 26. apríla 2023
Meno a priezvisko: JUDr. Monika Valašiková
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:2020200264.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Valašikovej, PhD. a členov senátu JUDr. Zuzany Mališovej a prof. JUDr. PhDr. Petra Potáscha, PhD. v právnej veci žalobkyne (sťažovateľky): Q. U. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W. XXXX/XU., XXX XX W., právne zastúpená: JUDr. Eliška Kotvanová Sosnová, so sídlom Sibírska 2, 908 51 Holíč, proti žalovanému: Okresný úrad Trnava, odbor opravných prostriedkov, so sídlom Vajanského 2, 917 02 Trnava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-TT-00P2-2020/031051 zo dňa 09.09.2020, v konaní o kasačnej sťažnosti žalobkyne proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Trnave č.k. 20S/144/2020-92 zo dňa 10.02.2022, takto

r o z h o d o l :

I. Kasačná sťažnosť sa z a m i e t a .

II. Účastníkom konania sa právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

O d ô v o d n e n i e

I.

Konanie na správnom súde

1. Krajský súd v Trnave (ďalej ako „krajský súd“ alebo „správny súd“) napadnutým rozsudkom postupom podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej ako „SSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala zrušenia rozhodnutia žalovaného č. OU-TT-00P2-2020/031051 zo dňa 09.09.2020, ktorým žalovaný odvolanie žalobkyne zamietol a potvrdil rozhodnutie Okresného úradu Senica, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií č. OU-SE-OCDPK-2020/005478 zo dňa 15.06.2020. Prvostupňovým rozhodnutím správny orgán uložil žalobkyni pokutu vo výške 150,- eur za správny delikt podľa § 10a ods. 1 zákona č. 488/2013 Z.z. o diaľničnej známke (ďalej len „zákon o diaľničnej známke“), ktorého sa dopustila tým, že ako prevádzkovateľ vozidla s evidenčným číslom W. XXXO. dňa 15.02.2018 v čase o 14:05:52 hod. užívala vymedzený úsek cesty D2, 54,1 km, smer MA, vozidlom bez úhrady diaľničnej známky.

2. Krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku konštatoval, že skutok bol dôvodne posúdený ako správny delikt, a to vo vzťahu k povinnosti žalobkyne v súvislosti s kúpou diaľničnej známky uviesť správne EČV: W. XXXO., ktoré tak pri kontrole nebolo totožné. V danom prípade žalobkyňa zaplatila diaľničnú známku za úplne iné vozidlo s EČV: W. XXXO., ktoré existovalo a nemožno takéto konanie žalobkyne považovať za zrejmu nesprávnosť. Za takú sa považuje, napr. drobný preklep pri zadaní evidenčného čísla vozidla (nepatrnej časti, akou je napríklad jedna číslica alebo písmeno), pričom takáto situácia v tomto prípade nenastala.

3. Za účelom náležitého zistenia skutkového stavu veci prvostupňový správny orgán požiadal OR PZ v Skalici, Okresný dopravný inšpektorát v Skalici o kópiu evidenčnej karty vozidiel s EČV: W. XXXO. a EČV: W. XXXO.. Z doručených dokladov ODI v Skalici bolo zistené, že sa jedná o dve rozdielne vozidlá, čo potvrdzuje aj VIN číslo vozidla, ktoré pre vozidlo s EČV: W. XXXO., kat. M1 osobné vozidlo zn. Q. O. F. XXX je C. a pre vozidlo s EČV: W. XXXO., kat. N1 nákladné vozidlo (celková hmotnosť 2870 kg) zn. Q. - O. Q. XXX D. je C. (t.č. s EČV: Q. XXXO.).

4. V danej veci podľa názoru krajského súdu žalobkyňa ako prevádzkovateľ vozidla nezabezpečila, aby pri užívaní vymedzených úsekov ciest vozidlom bola splnená povinnosť podľa § 4 ods. 2 zákona o diaľničnej známke, čo bolo preukázané záznamom o vykonaní kontroly č. 12032332. Preto ak mala žalobkyňa v úmysle využívať spoplatnené úseky ciest, bolo jej povinnosťou po predaji predchádzajúceho vozidla (s EČV: W. XXXO.) zakúpiť si diaľničnú známku pre vozidlo (s EČV: W. XXXO.), ktoré aj prevádzkovala.

5. Pokiaľ išlo o žalobkyňu namietaný zánik zodpovednosti za spáchanie správneho deliktu uplynutím lehoty na uloženie pokuty krajský súd uviedol, že pri aplikácii zákona o diaľničnej známke, vrátane ukladania sankcií, je potrebné subsidiárne aplikovať všeobecný predpis o správnom konaní, ktorým je zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov, ktorý určuje moment začatia konania. V predmetnej veci konanie o správnom delikte podľa § 10a zákona o diaľničnej známke bolo začaté na podnet správneho orgánu, a preto o jeho začatí platí § 18 ods. 2 druhá veta zákona o správnom konaní, teda že konanie začalo dňom, kedy orgán urobil voči účastníkovi konania prvý úkon. Správcom výberu úhrady diaľničnej známky je v zmysle § 8 ods. 1 zákona o diaľničnej známke Národná diaľničná spoločnosť, a.s. a samotná pôsobnosť okresného úradu na úseku diaľničnej známky je v zásade sankčná a nastáva až v prípade, že zákonná povinnosť zaplatiť úhradu nie je povinnou osobou dobrovoľne splnená, a to až vtedy, keď správca výberu úhrady indikuje správnomu orgánu túto skutočnosť prostredníctvom JISCD, t.j. jednotného informačného systému v cestnej doprave. Pre vyodenie administratívnej zodpovednosti za správny delikt uložením pokuty bola preto dodržaná objektívna lehota i dvojnásobná subjektívna lehota na začatie konania o uložení pokuty, keďže v danom prípade sa príslušný okresný úrad o porušení povinnosti dozvedel dňa 20.03.2020 a následne dňa 03.04.2020 vydal rozkaz o uložení pokuty za správny delikt prevádzkovateľa vozidla.

II.

Kasačná sťažnosť, vyjadrenie

6. Proti rozsudku krajského súdu podala žalobkyňa v procesnom postavení kasačnej sťažovateľky (ďalej len „sťažovateľka“) v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. f), g) SSP a navrhla, aby kasačný súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie, alternatívne, aby zrušil rozhodnutie žalovaného a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Súčasne požadovala zaviazat' žalovaného k povinnosti nahradiť jej trovy konania.

7. Sťažovateľka namietala, že sa nedopustila žiadneho správneho deliktu a neužívala žiadny úsek ciest Slovenskej republiky bez úhrady diaľničnej známky. Konštatovala, že napadnuté rozhodnutie je formalistické, arbitrárne a nepreskúmateľné. Zdôraznila, že v roku 2018 zaplatila diaľničnú známku, čo preukazuje aj potvrdenie o zrealizovaní transakcie debetnou kartou z jej účtu zo dňa 30.01.2018. Pri úhrade diaľničnej známky však zadala EČV starého vozidla, ktorého EČV už neexistovalo. Žalobkyňa v roku 2018 preukázateľne vlastnila iba jedno motorové vozidlo, a preto si povinnosť podľa § 4 ods. 2 zákona o diaľničnej známke splnila. Krajský súd bez náležitého dôvodu a bez primeraného

odôvodnenia nevykonal ňou navrhovaný dôkaz a znemožnil jej tak výkon procesných práv, dôsledkom čoho bolo nezistenie riadneho skutočného skutkového stavu veci. Zrejma nesprávnosť pri zadaní EČV, ktorá z faktického hľadiska nemá za následok vznik škody v podobe neobdržania úhrady za vozidlo, ktoré reálne využíva diaľnicu, nemôže byť sama o sebe predpokladom pre naplnenie skutkovej podstaty správneho deliktu. Žalobkyňa v tejto veci poukázala na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky IV. ÚS 71/2013-36 zo dňa 23.05.2013. Napadnutý rozsudok a postup súdu, ktorý jeho vydaniu predchádzal nepovažovala za súladný s ustálenou judikatúrou Ústavného súdu Slovenskej republiky.

8. Podľa názoru sťažovateľky žalovaný, ako aj krajský súd vec nesprávne právne posúdili, keď za splnenia povinnosti úhrady podľa § 4 ods. 2 zákona o diaľničnej známke dospeli k nesprávne právne názoru, že došlo k spáchaniu deliktu podľa § 10a ods. 1 zákona o diaľničnej známke a porušeniu povinnosti podľa § 4 ods. 2 citovaného zákona. V tejto súvislosti poukázala na rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 20S/143/2019 zo dňa 27.05.2020, sp. zn. 14S/48/2018 zo dňa 30.05.2019 a Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8S/12/2018 zo dňa 03.10.2019. Tiež poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach v rozsudku sp. zn. 2Sa/42/2018 zo dňa 12.09.2019, v ktorom bolo konštatované, že správny delikt prevádzkovateľa vozidla je vymedzený ustanovením § 4 ods. 2 cit. zákona, z ktorého vyplýva, že prevádzkovateľ vozidla je povinný zabezpečiť, aby pri užívaní vymedzených úsekov ciest vozidlom alebo jazdnou súpravou bola splnená povinnosť úhrady diaľničnej známky. Povinnosť zakúpenia diaľničnej známky je viazaná na vozidlo a nie na jeho evidenčné číslo.

9. Namietala aj nesprávne právne posúdenie § 11 ods. 6 zákona o diaľničnej známke, ktoré určuje lehotu na uloženie pokuty. K zániku zodpovednosti za spáchanie správneho deliktu uplynutím lehoty na uloženie pokuty uviedla, že podľa § 11 ods. 6 citovaného zákona účinného od 21.07.2020 platí, že pokutu možno uložiť do 60 dní od porušenia povinnosti, pričom podľa tohto ustanovenia účinného v čase údajného spáchania deliktu a tiež účinného v čase vydania rozkazu o uložení pokuty platilo, že pokutu možno uložiť do dvoch rokov odo dňa, keď sa príslušný okresný úrad dozvedel o porušení povinnosti, najneskôr však do troch rokov odo dňa porušenia povinnosti. Zo záznamu o vykonaní kontroly č. 12032332, ktorý bol prílohou doručeného rozkazu je zrejme, že správny orgán sa o údajnom delikte dozvedel dňa 16.02.2018 a rozkaz vydal až dňa 03.04.2020. Odhliadnuc od skutočnosti, že žalobkyňa povinnosť úhrady diaľničnej známky neporušila, je zrejme, že lehota na uloženie pokuty márne uplynula a preto považuje napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu za nezákonné.

10. Žalovaný považoval kasačnú sťažnosť za nedôvodnú a navrhol ju zamietnuť.

III.

Konanie na kasačnom súde

11. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktorému predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti (§ 440 SSP), kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky www.nssud.sk podľa § 137 ods. 4 SSP v spojení s § 452 ods. 1 SSP.

12. Predmetom kasačnej sťažnosti bol rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 20S/144/2020-92 zo dňa 10. februára 2022, ktorým zamietol žalobu sťažovateľky. Z obsahu administratívneho spisu kasačný súd zistil, že dňa 20.03.2020 bolo príslušnému okresnému úradu doručené podanie z jednotného informačného systému v cestnej doprave, na základe ktorého Okresný úrad Senica, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií vydal rozkaz o uložení pokuty za správny delikt prevádzkovateľa vozidla č. OU-SE-OCDPK-2020/005478 zo dňa 03.04.2020. Sťažovateľka podala proti uvedenému rozkazu odpor, o ktorom rozhodol Okresný úrad Senica, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií rozhodnutie o uložení pokuty za správny delikt prevádzkovateľa vozidla č.

OU-SE-OCDPK-2020/005478 zo dňa 15.06.2020, ktorým sťažovateľke uložil pokutu vo výške 150,- eur podľa § 10a ods. 2 zákona o diaľničnej známke za to, že sa dopustila spáchania správneho deliktu podľa § 10a ods. 1 citovaného zákona tým, že dňa 15.02.2018 v čase o 14:05:52h užívala vymedzený úsek cesty D2, 54,1 km, smer MA, vozidlom bez úhrady diaľničnej známky. O odvolaní proti tomuto rozhodnutiu rozhodoval Okresný úrad Trnava, odbor opravných prostriedkov, ktorý odvolanie sťažovateľky zamietol a prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu potvrdil.

IV.

Právne názory kasačného súdu

13. Podľa § 2 ods. 1 SSP v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

14. Podľa § 2 ods. 2 SSP každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

15. Podľa § 6 ods. 1 SSP správne súde v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

16. Podľa § 194 ods. 1 SSP správnym trestaním sa na účely tohto zákona rozumie rozhodovanie orgánov verejnej správy o priestupku, správnom delikte alebo o sankcii za iné podobné protiprávne konanie.

17. Podľa § 194 ods. 2 SSP ak nie je v tejto hlave ustanovené inak, použijú sa na konanie vo veciach správneho trestania ustanovenia o konaní o všeobecnej správnej žalobe.

18. Podľa § 4 ods. 2 zákona o diaľničnej známke je prevádzkovateľ vozidla povinný zabezpečiť, aby pri užívaní vymedzených úsekov ciest vozidlom alebo jazdnou súpravou bola splnená povinnosť úhrady diaľničnej známky.

19. Podľa § 9 ods. 1 zákona o diaľničnej známke kontrolu dodržiavania povinností prevádzkovateľa vozidla a vodiča podľa tohto zákona vykonávajú osoby poverené výkonom kontroly v súčinnosti s orgánmi Policajného zboru v rámci vykonávania dohľadu nad bezpečnosťou a plynulosťou cestnej premávky.

20. Podľa § 10a ods. 1 zákona o diaľničnej známke sa správneho deliktu dopustí ten, kto ako prevádzkovateľ vozidla poruší povinnosť podľa § 4 ods. 2. Za správny delikt podľa odseku 1 sa uloží pokuta od 150 eur do 500 eur.

21. Podľa § 10a ods. 2 zákona o diaľničnej známke za správny delikt podľa odseku 1 sa uloží pokuta od 150 eur do 500 eur.

22. Podľa § 10a ods. 8 zákona o diaľničnej známke (v znení účinnom do 20.07.2020) pokutu možno uložiť do dvoch rokov odo dňa, keď sa príslušný okresný úrad dozvedel o porušení povinnosti, najneskôr však do troch rokov odo dňa porušenia povinnosti. Pri určovaní výšky pokuty sa prihliadne na závažnosť, spôsob, čas trvania a následky porušenia povinnosti.

23. Podľa § 16 zákona o diaľničnej známke sa na konanie podľa tohto zákona vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak.

24. Kasačný súd vyhodnotil rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti vo vzťahu k napadnutému rozsudku a po tom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho spisu a súdneho spisu, dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku rozsudku krajského súdu.

25. K námietke sťažovateľky ohľadom „preklepu“ pri úhrade diaľničnej známky a odklonu krajského súdu od judikatúry, kasačný súd uvádza, že s touto nie je možné súhlasiť. Z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Asan/34/2019 zo dňa 25.03.2020, (publikovaný v Zbierke stanovisk Najvyššieho súdu republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 30/2021) vyplýva, že „pri vyvodzovaní deliktuálneho zodpovednosti v zmysle zákona č. 488/2013 Z.z. o diaľničnej známke a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (§ 10a ods. 1) je potrebné zvážiť všetky skutkové okolnosti danej veci, a to spravidla aj tie, ktoré sa týkajú správnosti poskytnutého evidenčného čísla vozidla, avšak pri ich posudzovaní treba zvoliť materiálny prístup. Zrejma nesprávne, ako napr. drobný preklep pri zadaní evidenčného čísla vozidla (v nepatnej časti, akou je napr. jedna číslica alebo písmeno), ktorá však z faktického hľadiska nemá za následok vznik škody v podobe neobdržania úhrady za vozidlo, ktoré reálne využíva diaľnicu, nemôže byť sama o sebe predpokladom pre naplnenie skutkovej podstaty správneho deliktu.“

26. V predmetnej veci však nebolo sporné, že sťažovateľka uhradila diaľničnú známku na vozidlo s EČV: W. XXXO., kat. N1 nákladné vozidlo (celková hmotnosť 2870 kg) zn. Q. - O. Q. XXX D., VIN C. (t.č. s EČV: Q. XXXO.), namiesto vozidla, ktorým reálne využila spoplatnený úsek cesty, a to s EČV: W. XXXO., kat. M1 osobné vozidlo zn. Q. O. F. XXX, VIN C.. Nejednalo sa tak ani o drobný preklep EČV vozidla, ani o totožné vozidlo.

27. Podobne z rozsudku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Asan/22/2020 zo dňa 25.05.2022 vyplýva, že: „podľa právneho názoru kasačného súdu zo žiadneho ustanovenia zákona o diaľničnej známke nevyplýva, že by sa diaľničná známka viazala výslovne len na evidenčné číslo vozidla. Naopak, táto sa uhrádza za užívanie vymedzených úsekov ciest vozidlom alebo jazdnou súpravou, vzťahuje sa preto na konkrétne vozidlo alebo jazdnú súpravu, vo vzťahu ku ktorým bola zakúpená (§ 1 ods. 1 a § 2 ods. 1 zákona o diaľničnej známke v znení účinnom do 30. júna 2019 a § 1 ods. 1 a § 2 ods. 1 a 2 zákona o diaľničnej známke v aktuálnom znení).“

28. Pokiaľ ide o námietku sťažovateľky týkajúcu sa arbitrárnosti odôvodnenia krajského súdu v prejednávanej veci, kasačný súd uvádza, že z odôvodnenia rozsudku krajského súdu je dostatočne zrejmé a jasné, na základe akých úvah dospel k vysloveným záverom, pričom skutočnosť, že tieto sa nezhodujú s jej predstavami, ich nerobí nedostatočnými. Kasačný súd v uvedenom nevzhladol porušenie práva sťažovateľky na spravodlivý proces, ani namietanú arbitrárnosť rozhodovacej činnosti krajského súdu.

29. K námietke uplynutia lehoty na uloženie pokuty kasačný súd uvádza, že v predmetnej veci je nesporné, že sťažovateľka sa správneho deliktu dopustila dňa 15.02.2018. Podľa právnej úpravy účinnej v rozhodnom čase, na uloženie pokuty zo strany žalovaného bola stanovená zákonná subjektívna lehota („dva roky odo dňa, keď sa príslušný okresný úrad dozvedel o porušení povinnosti“) a objektívna lehota („najneskôr do troch rokov odo dňa porušenia povinnosti“). Z administratívneho spisu vyplýva, že správnomu orgánu bol doručený prostredníctvom JISCD podnet o správnom delikte dňa 20.03.2020. Okresný úrad Senica následne vydal rozkaz o uložení pokuty za správny delikt dňa 03.04.2020, a teda v lehote subjektívnej, ako aj objektívnej. Nie je preto pravdivé tvrdenie sťažovateľky, že správny orgán sa dozvedel o údajnom delikte dňa 16.02.2018.

30. Podľa názoru kasačného súdu je potrebné akcentovať, že jediným orgánom oprávneným rozhodovať o uložení pokuty je žalovaný. Práve on totiž disponuje verejnou mocou zverenou mu zákonom na ukládanie pokút za správne delikty na príslušnom úseku a práve od jeho vedomosti o protiprávnom konaní (sťažovateľky) sa potom odvíja začiatok plynutia subjektívnej lehoty na samotné uloženie pokuty.

31. Ak na predmetnom úseku správy a prevádzkovania diaľnic plnia určité úlohy aj tretie osoby (napr. výber úhrad za používanie diaľnic alebo ich kontrola), nie je možné tieto tretie osoby stotožňovať s priamym výkonom rozhodovacej právomoci na úseku ukladania sankcií žalovaným. Týmto subjektom zákon nezveril právomoc prejednávať a rozhodovať o správnom delikte, resp. ukladať pokuty za správny delikt, ktorého sa sťažovateľka dopustila, a preto ich prípadná vedomosť o delikte nemohla viesť k začatiu plynutia lehoty na uloženie pokuty. Vedomosť uvedených spoločností o prípadnom správnom delikte sťažovateľky nie je vedomosťou žalovaného o tomto delikte, pretože nie sú vnútorným útvarom, ani akoukoľvek inou organizačnou zložkou žalovaného.

32. Preto ak z administratívneho spisu vyplýva, že žalovaný sa o správnom delikte sťažovateľky dozvedel dňa 20.03.2020, kedy mu bol doručený podnet zo strany právnickej osoby (tretej osoby) prostredníctvom systému JISCD, čo sťažovateľka nerozporovala a v priebehu konania ani kvalifikovane nevyvrátila, v zhode s krajským súdom, ani kasačný súd nevidí dôvod, prečo by práve tento dátum nemal byť akceptovaný ako dátum začatia plynutia subjektívnej lehoty pre uloženie pokuty za správny delikt sťažovateľky.

33. K sťažnostnému bodu, v ktorom sťažovateľka namietala, že správny súd mal na právne posúdenie veci aplikovať neskoršiu právnu úpravu, ktorá by bola pre sťažovateľku priaznivejšia, kasačný súd uvádza, že skrátenie zákonnej lehoty, v rámci ktorej môže byť o správnom delikte rozhodnuté (podľa neskoršej právnej úpravy), nie je okolnosťou, ktorá by znamenala zánik trestnosti, na ktorú je možné v súdnej veci prihliadať. Sumárne je preto potrebné poukázať na to, že ani nová (neskoršia) právna úprava nezrušila trestnosť správneho deliktu, za ktorý bola sťažovateľka postihnutá a nezmenila sa ani výška sankcie, ktorá môže byť rozkazom uložená. Skrátenie lehoty, v ktorej môže byť pokuta za príslušný správny delikt uložená (podľa neskoršej právnej úpravy), nie je okolnosťou, ktorá by spätne dopadala na zákonnosť alebo nezákonnosť konania sťažovateľky v rozhodnom čase. Tento názor podporuje aj Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky IV. ÚS 166/2023-14 zo dňa 21.03.2023.

34. Z dôvodov uvedených vyššie, najvyšší správny súd kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP zamietol.

35. O trovách kasačného konania rozhodol Najvyšší správny súd Slovenskej republiky podľa § 167 ods. 1 SSP v spojení s § 467 ods. 1 SSP. Sťažovateľka v kasačnom konaní úspech nemala a žalovanému náhrada trov kasačného konania prislúcha len v prípadoch, ak to možno spravodlivo požadovať a po splnení zákonom stanovených podmienok len výnimočne (§ 168 SSP), ktoré podľa obsahu súdnych spisov nenastali, preto súd účastníkom konania právo na náhradu trov kasačného konania nepriznal.

62. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 463 SSP v spojení s ust. § 139 ods. 4 SSP).

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.

